

Til
Olje- og Energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 Oslo

Høringssvar: Utkast til endringer i energiloven – energitilstand i bygninger.

I det etterfølgende gis, på vegne av Norsk Varmeteknisk Forening, kommentarer og uttalelser til høringen vedrørende forslag til endringer i energiloven.

Til 1) Bakgrunn og innhold.

Bakgrunnen for lovendringen har sitt utspring i arbeidet med å implementere EU-direktivet "Energy Performance of Buildings" inn i nasjonalt regelverk.

Slik det fremstilles i notatet er dette oppfattet som energieffektivitet i bygninger og ikke energiytelse. Det er begrepsmessige forskjeller mellom energieffektivitet og energiytelse. Hele notatet bærer preg av upresise formuleringer på dette feltet.

Fremstillingen i innledningen gir inntrykk av at overgang til miljøvennlig oppvarming er ensbetydende med energieffektivisering. Dette må bero på en misforståelse.

Et politisk ønske om en større andel fornybar energi i energibalansen er ikke nødvendigvis sammenfallende med bedre energieffektivisering. Omforming av eksempelvis bioenergi til varmeenergi må også skje energieffektivt. Biobrensel er i likhet med olje en begrenset ressurs og må utnyttes "forsiktig og fornuftig"

Formuleringen; "Mye av utslippene til luft fra stasjonær energiforsyning kommer fra bruk av oljefyring", er for generell. Hvilke typer utslipp siktes det til? Annen type stasjonær energiforsyning bidrar også til utslipp til luft. Når det i samme formuleringen henvises til at Enova har virkemidler til å konvertere oljefyringsanlegg til anlegg basert på fornybare energikilder og da tenkes det ikke på elektrisitet, tyder det på en misforståelse med hensyn til utslippsproblematikk. Typer utslipp er riktignok forskjellig, men utslippsmengden er nødvendigvis ikke mindre. Når utslipp omtales i teksten bør det presiseres hvilke typer av utslipp som menes. Avsnittet bærer for øvrig preg av at man nok en gang blander begrepene energieffektivitet og miljøvennlighet. I energisammenheng tyder dette på en misforståelse.

Til 1.2 Innhold.

Lovforslaget innebærer blant annet regelmessig energivurdering av kjeler og klimaanlegg (tekniske anlegg). Begrepet regelmessig blir noe utvannet når det foreslås at Energiattesten skal være gyldig i 10 år og spesielt hvis energivurdering av tekniske anlegg skal være noe av grunnlaget i Energiattesten.

Til 2.1.1 Energimerking

At det legges vekt på at det skal være lett for aktørene å få utstedt energiattest er prisverdig. At brukeren selv skal kunne fremskaffe nødvendig informasjon vil neppe være realistisk.

Dokumentasjonen, spesielt deler av den, vil være så omfattende at de vil bli nødvendig å stille nærmere kvalifikasjonskrav til de som skal innhente den så vel for boliger som for yrkesbygg.

Til 2.2 Energivurdering av tekniske anlegg

Grensen for hvilke anlegg som skal vurderes; kjeleanlegg med nominell nytteeffekt over 20 kW og klimaanlegg over 12 kW, synes fornuftig.

Omfanget av energivurderingen bør differensieres, eksempelvis over og under 100 kW.

Videre bør hyppigheten av vurderingen for begge nivå av anlegg, settes til hvert 2. år for oljekjeler og gasskjeler.

At energivurderingene vil bli basert på eksisterende ordninger, positivt at EO-ordningen blir nevnt som eksempel. EO ordningen vil også tilfredsstille kravet til at den som gjennomfører vurderingen innehar nødvendig kompetanse.

Til 2.5 Gjennomføring i andre land av direktivet om bygninger energiytelse

Direktivet åpner for to alternativ vedrørende vurdering av kjeleanlegg; inspeksjon eller tiltak på nasjonalt nivå (informasjon, tilskudd til utskifting og lignende).

Av høringsnotatet fremgår at man vurderer en panteordning for oljebrennere. Dette er etter vår vurdering å gå for langt. Samfunnsøkonomisk vil det vanskelig kunne la seg forsvare. I energieffektiviseringssammenheng er det heller ikke riktig vei å gå. Miljøgevinst muligens, men bedret energieffektivitet, neppe.

Til 3.2 Bygninger som er unntatt fra merkeplikten

At fritidsbygg under en viss arealgrense unntas fra merkeplikten virker rimelig. Et fritidsbygg som bygges i dag bygges opp mot boligstandard og har et bruksmønster som avviker betydelig fra tidligere tiders hyttebygg. Kravet til energieffektivitet i en fritidsbolig med høy bruksfrekvens bør sidestilles med en bolig. Merkeplikten vil kunne bli meget omfattende om alle fritidsboliger skulle medtas. Foreslår at grensen for merkeplikt settes til 90 m² for fritidsboliger knyttet til strømmettet.

Til 3.3 Tilfeller hvor merkeplikten inntreffer

Energimerkingen skal i henhold til intensjonen føre til økt fokus og bevissthet rundt energibruk i bygninger. En stor del av bygningsmassen utgjøres av eksisterende bygningsmasse. Merkeordningen bør ikke bare gjelde for nye bygg, bygninger som gjennomgår større ombygninger, utleie, salg og for yrkesbygg ved utleie eller salg av hele bygg. Eksisterende boliger bør også underlegges merkeplikten. Energiøkonomisk representerer disse et stort potensiale.

Til 4.1 Innledning energiattesten

Her refereres til samlet energibruk i husholdninger. Siden energimerket skal gi indikasjoner på hvor energikrevende det er å varme opp eventuelt kjøle et bygg burde fordeling på energibærere ikke referere til samlet energibruk i husholdninger, men til energibruk til oppvarming.

Den store andelen ved, 17 prosent, som utgjør energibruk i husholdninger indikerer også at utslipp til luft fra stasjonære anlegg ikke bare skriver seg fra oljefyring slik man kan få inntrykk av i innledningen til notatet. I sektoren husholdninger utgjør utslipp fra oljefyring en relativt liten andel sammenlignet med vedfyring.

Til 4.2 Dokumentasjon

Engangsvurdering av kjeler eldre enn 15 år støttes. Dette vil delvis også bidra til kontroll og vurdering av anlegg i bestående boligmasse. Ref. for øvrig kommentarene foran vedrørende når merkeplikten inntreffer.

Det må være bygningseiers ansvar å samle inn nødvendig dokumentasjon. Det må imidlertid stilles kvalifikasjonskrav til den eller de som fremskaffer dokumentasjonen.

Større aktører vil kunne ha slik kompetanse selv eller gjennom serviceforbindelser som benyttes i forbindelse med drifting av bygningen.

Til 4.3 Energimerket

Forsaget om utforming som for hvitevarer virker fornuftig. Dette er en form for visuell merking som vi har blitt fortrolige med.

I tillegg til det visuelle merket bør det suppleres med tekst som forklarer og angir hva som er referansen til de enkelte gruppene A, B, C osv.

Henvisning til plan og bygningsloven er ikke tilstrekkelig referanse. Merket skal indikere energitilstand. Oppvarmingsløsninger vil etter vår vurdering være med på å bestemme en bygnings energitilstand. Det bør derfor fremgå av merket hvilken oppvarmingsløsning som er valgt og denne bør påvirke rangeringen i merket.

Som et alternativ til "hvitevaremerket" ville være å bruke en skala og angi energitilstanden i prosent av "oppnåelig". Eksempelvis 80 prosent ville da indikere at det var et potensial for en forbedring av energitilstanden med i størrelsesorden 20 prosent. Aktuelle tiltak vil fremgå av tiltakslisten.

Til 5 Regelmessig energivurdering av tekniske anlegg

Tekniske anlegg defineres som anlegg som varmes opp med fossilt brensel. Dette er en for snever definisjon. Anlegg som varmes med bioenergi bør også medtas i loven. Dette vil for øvrig være i samsvar med § 1-1 (Virkeområde); "Departementet fastsetter hvor stor ytelse eller hvor mange abonnenter et fjernvarmeanlegg skal ha for at loven kommer til anvendelse".

I samme kapittel side 15 annet avsnitt står; "Kravet om energivurdering av tekniske anlegg vil først og fremst omfatte virksomheter." Denne formuleringen er i strid med kommentar til § 5C-5 (Energivurdering av tekniske anlegg). "Eier har ansvar for at det blir utført regelmessig energivurdering av anlegg som varmes opp med fossilt brensel og av klimaanlegg. Regelmessig energivurdering av kjeleanlegg gjelder anlegg med nominell nytteeffekt over 20 kW. Regelmessig energivurdering av klimaanlegg gjelder anlegg over 12 kW".

Kommentar for øvrig ref. foranstående om at ordningen også bør omfatte anlegg som varmes med bioenergi. Hvilken nytteeffekt slike anlegg skal ha for å omfattes av loven må defineres.

Til § 1-3 (Definisjoner)

Definisjon av tekniske anlegg bør utvides til også å gjelde kjeler som varmes med bioenergi. Ref. kommentarer til; **5 Regelmessig energivurdering av tekniske anlegg**

Til § 5C-1 (Energiattest)

Energiattesten består av de tre delene; dokumentasjon, energimerke, og tiltaksliste. Det må stilles kvalifikasjonskrav til den eller de som fremskaffer dokumentasjonen. Hvilke data/forhold dokumentasjonen skal inneholde må defineres.

Energiattestens gyldighetsperiode, 10 år, ansees som utilfredsstillende. Bør samordnes med kravet til hyppighet på energivurdering av tekniske anlegg. Lovteksten angir "hyppig energivurdering". 10 år er ikke å anse som hyppig.

Til § 5C-5 (Energivurdering av tekniske anlegg)

Ref. kommentarer foran om at definisjonen også må omfatte kjeleanlegg som oppvarmes med bioenergi. Fjernvarmeanlegg basert på biobrensel vil da omfattes av loven.

Effektgrenser for kjeleanlegg, 20 kW, og klimaanlegg, 12 kW, støttes.

Energivurdering av kjeleanlegg med nominell nytteeffekt over 20kW eldre enn 15 år støttes. Dette vil føre til at en stor del av eksisterende bygningsmasse faller inn under loven.

Til § 1-1 (Virkeområde)

Formuleringen, "Departementet fastsetter hvor stor ytelse eller hvor mange abonnenter et fjernvarmeanlegg skal ha for at loven kommer til anvendelse" tilsier at anlegg som varmes med bioenergi bør omfattes av loven og at loven definerer hvilke grenser som skal gjelde for slike anlegg.

Til § 5C (Energiattest)

Ref. foranstående kommentarer til energiattestens gyldighet på 10 år. En gyldighetsperiode på 10 år harmonerer dårlig med formuleringen "hyppig energivurdering av bygninger".

Norsk Varmeteknisk Forening

Øistein Hagen
Daglig leder